

Nævnet stadfæstede i marts 2018 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Iran. Indrejst i 2015.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk perser og tidligere muslim af trosretning fra Shiraz, Iran. Ansøgeren konverterede til kristendommen i 2013. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Iran frygter de iranske myndigheder, idet han inden sin udrejse konverterede til kristendommen, hvorefter han efter sin ankomst til Danmark er blevet døbt. Ansøgeren har derudover henvist til, at han frygter at blive slået ihjel af de iranske myndigheder eller ægtefællen til en kvinde, han havde et forhold til, og som han blev anklaget for at forsøge at omvende til kristendommen. Ansøgeren har endelig henvist til, at han frygter at blive straffet af de iranske myndigheder som følge af hans illegale udrejse samt det forhold, at han ikke har aftjent obligatorisk værnepligt.

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at han er født som muslim, men konverterede til kristendommen i slutningen af 2013. Ansøgeren begyndte at interessere sig for kristendommen, idet hans mor fortalte ham om biblen. Han deltog desuden i en ugentlig huskirke, der blev afholdt på ansøgerens families bopæl i Iran. Ansøgeren missionerede tillige i sin morbrors butik i Iran, og fortalte kunderne historier fra biblen. I huskirken mødte ansøgeren en kvinde ved navn [A], med hvem han blev kærester med efter nogen tid. De var kærester et år og mødtes løbende to til tre gange om ugen, hvor de blandt andet var fysiske sammen. Ansøgeren fandt efterfølgende ud af, at [A] var i et ægteskab med en højtstående myndighedsperson, og at [A] var blevet anholdt af de iranske myndigheder. [A's] ægtefælle blev bekendt med forholdet på et tidspunkt i [foråret] 2015, idet han fandt billeder på [A's] telefon. Ansøgeren blev flere gange kontaktet telefonisk og truet på livet af [A's] ægtefælle, uagtet om ansøgeren skiftede simkort og opholdt sig forskellige steder i Iran. Ansøgeren udrejste på denne baggrund af Iran i [efteråret] 2015. Ansøgerens familie er efterfølgende blevet kontaktet på bopælen af [A's] ægtefælle.

Ansøgeren har efter sin ankomst til Danmark deltaget i kristendomsundervisning samt gudstjenester i [kirke B] i [by]. Ansøgeren blev [nærmere bestemt dato primo] 2016 døbt i samme kirke. Ansøgeren har desuden tatoveringer på armen blandt andet i form af et kors, en engel og et vers fra biblen.

Endelig har ansøgeren deltaget i en demonstration mod det iranske regime i Danmark, hvor der blandt andet er taget billeder af ansøgeren.

Flygtningenævnet finder ikke at kunne lægge ansøgerens forklaring til grund, idet den indeholder divergenser og er udbyggende. Han har således i oplysnings- og motivsamtalen forklaret, at de centrale begivenheder, der nødvendiggjorde hans udrejse, fandt sted i [efteråret] 2015, mens han i asylsamtalen har forklaret, at de fandt sted i [foråret] 2015. Han har endvidere forklaret udbyggende om, hvorvidt der ved myndighedernes første henvendelse på bopælen lå en anholdelsesbeslutning, ligesom han først over for nævnet har oplyst, at det uheld, der angiveligt overgik hans mor, resulterede i, at hun siden har været kørestolsbruger. På baggrund af denne vurdering af ansøgerens generelle troværdighed finder nævnet ikke, at ansøgeren har godtgjort, at han allerede forud for indrejsen i Danmark var kristen. Uanset at han er blevet døbt i Danmark, og at der er fremlagt udtalelser om øvrige kirkelige aktiviteter, finder

Flygtningenævnet fortsat ikke, at ansøgerens konvertering kan anses for reel og i øvrigt bemærkes, at han efter sin egen forklaring ved en tilbagevenden til Iran agter at holde en lav profil med hensyn til sin tro, og at han som sin primære frygt for myndighedsforfølgelse henviser til sit ovenfor tilsidesatte asylmotiv om et forhold til en gift kvinde. På denne baggrund finder Flygtningenævnet efter en samlet vurdering ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Iran vil være konkret og individuel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7. Oplysningerne om illegal udrejse og manglende aftjening af værnepligt findes ikke at kunne medføre nogen ændring af denne vurdering.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”